

Åbning af grave i Ejsing kirkes Landtingkrypt i 1944.

Optegnet af Kirstine Nielsen, Ejsing.

Den 7. juni 1944 blev der lavet beskyttelsesrum i Ejsing kirke. Det ældgamle gravkapel med de balsamerede, dette ryddedes. Det fortælles, at gravkapellet i gravkælderen kunne blive en stor turistattraktion, hvis det var holdt i orden, men det er forfaldent og en restaurering ville blive for dyr.

Det formodes, at de, der lod kirken bygge, dette var deres gravsted. Det var bl.a. Rosenkranzernes gravsted. Der fortælles, at det er 300 år siden den 1ste begravelse fandt sted og ca. 150 år siden den sidste fandt sted. Der var 8 voksne og 9 børn balsamerede.

Et gravkapel ved siden af begravelsen ligger en balsameret præst og hans hustru. Den balsamerede præst ses med krave om halsen Disse to fik lov at blive bevaret. De andre balsamerede nedgravedes på kirkegården i en fællesgrav.

Mindre våben eller navneskjolde sås på kisterne. De bevaredes. De balsamerede var først i en almindelig bræddekiste; dernæst en egetræskiste udenom. I kisterne var en fjæl med hængsler i, der kunne lukkes op, så familien har kunne kigge ind til dem. Intet hår og intet skæg så på mændene. På en kvinde sås tænder. Mændene sås helt svøbt ind i tøjstof svøbt i fine folder. Om hovedet tøjstof i foldet kunstfærdigt som på en tyrk. En kvinde havde tøjstof svøbt kunstfærdigt højt opsat på hovedet.

En lille pige lå sødt med foldede hænder over brystet. Hun havde en bette kyse på hovedet. Kysen var bundet i sløjfe, i kysen eller håret små blomster indsat. Om håndleddene var bundet et småt blegrødt silkebånd i sløjfe. Efter hvad en anden fortalte, da sås der og kniplinger om håndleddene, men det blegrøde silkebånd var så fint som nyt. (Men rørtes der derved, da ville båndet jo smuldre bort.).

Egekisterne var så friske, at der af disse blev lavet kirkestole.

Kisterne stod på runde træben med udskæringer. I midten af benene et fra kisten rustent jern, læder sås påsat kister Alt råddent træ som kisterne stod på bares af én hjem til brug til brændsel.

(Indtastet v. Harry Klith efter en samling danske folkeminder, der kan findes på Vinderup Egnshistorisk Arkiv)